

به نام خدا

موضوع : علت غیاب امام زمان

نام : سید علی خراسانی

کلاس : ۶/۱

غیبت صغرا به معنای غایب شدن کوتاه مدت است و بنابر آموزه‌های شیعی، دورانی است که در آن امام مهدی عج به صورت مخفی زندگی می‌کند و فقط از طریق نمایندگان چهارگانه خود با شیعیان مرتبط بوده است. این دوره از سال ۲۶۰ قمری ۸۷۴م آغاز و در ۳۲۹ هـ.ق ۹۴۱م پایان می‌پذیرد حدود ۶۹ سال

نُواب اربعه، به چهار نماینده یا نایب خاص امام مهدی عج در دوران غیبت صغری گفته می‌شود که رابط میان شیعیان و امام بودند: عثمان بن سعید، محمد بن عثمان، حسین بن روح و علی بن محمد سمري.

غیبت کبرا به زندگی مخفی طولانی‌تر امام دوازدهم شیعیان گفته می‌شود که از سال ۳۲۹ آغاز شده و تاکنون ادامه دارد. در مقابل، غیبت صغرا کوتاه‌تر

است و پس از ۶۹ سال پایان یافته و پس از آن غیبت کبرا آغاز شده است. به عقیده بسیاری از عالمان شیعه، در غیبت کبرا امکان ارتباط با امام زمان وجود ندارد؛ اما برخی از آنان ملاقات با امام زمان را غیرممکن نمی‌دانند. به باور علامه طباطبایی، امام زمان در غیبت کبرا نیز برخی از وظایف امامت خود همچون ولایت و رهبری باطنی و معنوی مردم را انجام می‌دهد.

در روایات حدوداً به چندین علت اشاره شده است:

- ۱- جرای سنن انبیا(ع) در باره‌ی حضرت مهدی(عج)؛
- ۲- خدا نمی‌خواهد امام در میان قوم ستمگر باشد؛
- ۳- تنبّه مردم؛
- ۴- امتحان مردم؛
- ۵- خوف از قتل؛
- ۶- تحت بیعت هیچ حاکمی نباشد؛
- ۷- خالی‌شدن صلب‌های کافران از مؤمنان؛
- ۸- سرّ الهی است (طبسی، نجم‌الدین، مقاله «دلایل غیبت حضرت مهدی(ع) از دیدگاه روایات»، فصلنامه انتظار، ش ۴)

الحمد لله ولولیک الفرج

به امید ظهور حضرت
مهدی

پایان

الحمد لله ولولیک الفرج